

Kendelser og beslutninger, der afsiges af en landsret eller byret, kan efter § 968, stk. 1, som udgangspunkt indbringes for højere ret ved *kære*, forudsat afgørelsen ikke kan inddrages under en ankebehandling i medfør af bestemmelserne i § 940 og § 962.

Efter § 968, stk. 2, kan kendelser og beslutninger, der afsiges under domsforhandlingen eller under dennes forberedelse, dog kun kæres, hvis afgørelsen går ud på, at sagen udsættes, afvises eller hæves, eller angår fængsling, beslag, ransagning eller lignende eller pålægger straf eller omkostninger eller er rettet mod nogen, som ikke er part i sagen.

Denne begrænsning i kæreadgangen gælder ikke, hvor der i loven er særlig hjemmel til *kære*. En sådan kæreadgang er hjemlet i retsplejelovens § 30, stk. 1, 2. pkt., modsætningsvis (rettens beslutning i straffesager om dørlukning), § 31, stk. 3 (rettens nægtelse af at udstede referatforbud), § 64 (kendelser, hvorved indsigelser mod en dommers habilitet forkastes), § 692, stk. 2 (retsafgørelser, hvorved en begæring om sagens påkendelse ved landsret (nævningeret) eller under medvirken af domsmænd afslås), § 703 (beslutning, hvorved en begæring om sagens overflytning til en anden ret nægtes), samt § 732, stk. 3 (beslutning, hvorved beskikkelse af forsvarer nægtes).

Efter § 968, stk. 3, kan kendelser afsagt af landsretten under behandlingen af en ankesag kun kæres til Højesteret med tilladelse af justitsministeren. Bestemmelserne i § 966 om frist for indgivelse af ansøgning m.v. finder i så fald anvendelse (2 uger).

Landsrettens afgørelse i en kæresag kan efter § 973 ikke kæres til Højesteret. Justitsministeren kan dog meddele tilladelse til, at sagen indbringes for Højesteret, når særlige grunde taler derfor. Reglerne om frist for indgivelse af ansøgning til Justitsministeriet svarer til fristreglerne i § 966.

2.1.4. Statistiske oplysninger om 3. instansbevillinger.

2.1.4.1. 3. instansbevillinger i civile sager.

Der henvises til bilag 1 til lovforslagets bemærkninger.

2.1.4.2. 3. instansbevillinger i straffesager.

Der henvises til bilag 2 til lovforslagets bemærkninger.

2.2. Opregsningsbevillinger.

2.2.1. Civile sager.

Efter retsplejelovens § 372, stk. 1, er *ankefristen* ved anke fra byret til landsret 4 uger og ved anke fra landsret til Højesteret 8 uger. (I ægteskabssager er

ankefristen ved anke fra byret til landsret dog 8 uger, jf. § 454, stk. 1). Indleveres ankestævningen for sent, skal den efter stk. 2 afvises af retten. Anke vil herefter kun kunne ske, såfremt justitsministeren undtagelsesvis har meddelt tilladelse (opregsningsbevilling). En sådan tilladelse kan gives i indtil ét år efter dommens afsigelse, og adgangen til at meddele tilladelse er åben for såvel de tilfælde, hvor ankestævningen er indgivet for sent ved ordinær anke, som i de tilfælde, hvor appellanten efter at have fået tilladelse fra Justitsministeriet til anke i henhold til § 371 har indleveret ankestævningen senere end 4 uger efter, at tilladelsen blev givet.

020 Henvisningen i § 372, stk. 2, til tilladelser meddelt efter § 371 indebærer, at der kan meddeles opregsningsbevilling såvel i de tilfælde, hvor der foreligger tilladelse til anke til Højesteret af landsrettens afgørelse i en ankesag, som i de tilfælde, hvor der foreligger tilladelse til særskilt at anke bestemmelser om sagsomkostninger og processuelle straffe i domme, der er afsagt af en landsret og af Sø- og Handelsretten, til Højesteret, jf. henvisningen til § 371 i § 368, stk. 5.

Kærefristen i civile sager er 2 uger regnet fra den dag, afgørelsen er truffet, jf. § 394, stk. 1. Er der meddelt tilladelse til *kære* efter § 392, stk. 2, skal *kære* ske inden 2 uger efter, at tilladelsen er meddelt. En senere indgivet *kære* afvises af retten. Efter retsplejelovens § 394, stk. 2, kan justitsministeren undtagelsesvis tillade *kære* indtil 6 måneder efter afgørelsen.

En *administrativt bestemt frihedsberøvelse* kan efter § 469, stk. 1, kræves indbragt for byretten. Begæring herom skal efter § 469, stk. 4, fremsættes inden 4 uger efter frihedsberøvelsens ophør. Justitsministeren kan dog efter § 469, stk. 4, 2. pkt., undtagelsesvis i indtil 6 måneder efter frihedsberøvelsens ophør tillade, at afgørelsen indbringes for retten, når der foreligger særlig grund til at afvige fra fristen. Fristen for at anke byrettens dom i en sag om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse er ifølge § 475, stk. 1, 4 uger fra dommens afsigelse. Efter samme bestemmelse kan anke dog undtagelsesvis tillades af justitsministeren indtil ét år efter dommens afsigelse.

Kærefristen i *fogedsager* er 4 uger, efter at forretningen er foretaget. Har fogedretten truffet afgørelse om, at forretningen nægtes fremme, regnes *kærefristen* fra afgørelsestidspunktet, jf. § 586, stk. 1. Har justitsministeren meddelt tilladelse til *kære* af landsrettens afgørelse i en kæresag efter § 585, stk. 2, skal *kære* ske inden 4 uger efter, at tilladelsen er meddelt ansøgeren. Overskridelse af *kærefristen* medfører afvisning. Justitsministeren kan dog efter § 586, stk. 4, undtagelsesvis tillade *kære* indtil 1 år efter afgørel-